

ארגון רבני צהר

"עֵמֶךְ - עָמִי, וְאֵל-לִקְיָךְ אֶל-לִקְיִי"
(מתוך המגילה)

מגילת רות לשבועות

על-פי המסורת, חג השבועות הוא חג מתן תורה. מדי שנה חוגג עם ישראל במועד זה את קבלת התורה, לכן הנהיגו המקובלים את תיקון ליל שבועות שבו נהגו להישאר ערים ולהקדיש את הלילה כולו ללימוד תורה - תנ"ך, מדרשים וספרי הזוהר. בימנו, מקיימים את מנהג התיקון גם אנשים שאינם דתיים ומקדישים את הלילה ללימוד נושאים אקטואליים, מוסריים, תרבותיים וחברתיים. בסיום הלילה, קוראים יחד את סיפורה המופלא של מגילת רות, שהיא מגילה של חסד המלמדת אותנו להרבות חסד בכל זמן ומקום.

ארגון רבני צהר
היהדות של כולנו

לע"נ ציפורה דבורה קרוניץ
בת ר' יוסף הלוי וחנה (יושפה) ז"ל

יחד
זהות יהודית בקהילה

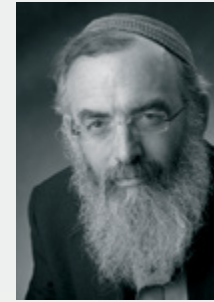

קרן אביעד-קביעת אלול ELUL

ברכת הרב דוד סתיו, יו"ר ארגון רבני צהר

חג השבועות מזכיר לנו מדי שנה את המקור ממנו התחיל הכול. היום בו קיבל העם את עקרונות היסוד שהפכו אותנו למה שאנחנו.

אלפי שנים עברו מאז ויסודות אלו עדיין מעצבים את קיומה של כל חברה מוסרית מתוקנת. איזו זכות היא לנו, בני העם הנושאים את התורה הזו על כתפיהם.

נהגה בה, נתווכח על דרכי יישומה, אבל נדע כי היא לנו עוז ואורה.

חג שבועות שמח
הרב דוד סתיו

מגילת רות

פרק א

א ויהי, בימי שפוט השפטים, ויהי רעב, בארץ; וילך איש מבית לחם יהודה, לגור בשדֵי מואב הוא ואשתו, ושני בָּנָיו. ב ושם האיש אלימלך, ושם אשתו נַעֲמִי ושם שני-בָּנָיו מְחִלּוֹן וְכִלְיוֹן, אֲפֹרְתִים מִבֵּית לָחֶם, יהודה; ויבאו שְׂדֵי-מוֹאֵב, ויהיו-שָׁם. ג וימת אלימלך, איש נַעֲמִי; ותשאֵר היא, ושני בָּנֶיהָ. ד וישאו לָהֶם, נָשִׁים מֵאֲבוֹת שָׁם הָאֶחָת עֲרֻפָּה, ושם הַשְּׁנִית רות; וישבו שָׁם, כַּעֲשֵׂר שָׁנִים. ה וימתו גַם-שְׁנֵיהֶם, מְחִלּוֹן וְכִלְיוֹן; ותשאֵר, האִשָּׁה, מְשֵׁנִי יְלָדֶיהָ, ומאִישָׁהּ. ו ותקם היא וכלִתֶּיהָ, ותָּשֹׁב מִשְׂדֵי מוֹאֵב: כִּי שָׁמָּה, בְּשָׂדֶה מוֹאֵב כִּי-פָקַד ה' אֶת-עַמּוֹ, לָתֵת לָהֶם לָחֶם. ז ותצא, מִן-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הִתְּה-שָׁמָּה, ושתִּי בלֹתֶיהָ, עִמָּה; ותִּלְכָּנָה בַּדֶּרֶךְ, לָשׁוּב אֶל-אַרְצָן יְהוּדָה. ח ותאמַר נַעֲמִי, לְשֵׁתִי בִלְתִּיהָ, לָכֵן שָׁבְנָה, אִשָּׁה לְבֵית אִמִּי; יַעַשׂ ה' עִמָּכֶם חֶסֶד, כְּאֲשֶׁר עָשִׂיתֶם עִם-הַמֵּתִים וְעִמָּדִי. ט יתֵן ה', לָכֶם, וּמִצָּאֵן מְנוּחָה, אִשָּׁה בֵּית אִישָׁה; ותִּשָּׁק לָהֶן, ותִּשְׁאֲנָה קוֹלָן ותִּבְכִּינָה. י ותאמַרְנָה-לָהּ: כִּי-אַתְּ נָשׁוּב, לְעַמֶּךָ. יא ותאמַר נַעֲמִי שָׁבְנָה בְּנָתִי, לָמָּה תִּלְכָּנָה עִמִּי: הָעוֹד-לִי בָנִים בְּמַעֲוִי, וְהָיוּ לָכֶם לְאִנְשִׁים. יב שָׁבְנָה בְּנָתִי לָכֵן, כִּי זָקַנְתִּי מֵהַיּוֹת לְאִישׁ: כִּי אִמְרָתִי, יֵשׁ-לִי תִקְוָה גַם הַיִּיתִי הַלֵּילָה לְאִישׁ, וְגַם יִלְדָּתִי בָנִים. יג הֲלֹהֶן תִּשְׁבְּרֶנָּה, עַד אֲשֶׁר יִגְדְּלוּ, הֲלֹהֶן תַּעֲגֹגְנָה, לְבִלְתִּי הָיוֹת לְאִישׁ; אֵל בְּנָתִי, כִּי-מֵר-לִי מְאֹד מִכֶּם כִּי-יֵצְאָה בִּי, יָד-ה'. יד ותִּשְׁנָה קוֹלָן, ותִּבְכִּינָה עוֹד; ותִּשָּׁק עֲרֻפָּה לַחְמוֹתֶיהָ, וְרוֹת דְּבָקָה בָּהּ. טו ותאמַר, הִנֵּה שָׁבָה יְבָמָתְךָ, אֶל-עַמָּהּ, וְאֶל-אֶלֶּהֶּיָּהּ; שׁוּבִי, אַחֲרֵי יְבָמָתְךָ. טז ותאמַר רות אֶל-תַּפְּגֵעִי-בִּי, לְעֹזְבֶיךָ לָשׁוּב מֵאַחֲרֶיךָ: כִּי אֶל-אֲשֶׁר תִּלְכִּי אֵלַי, וּבְאֲשֶׁר תִּלְיִנִי אֵלָּין עִמָּךְ עִמִּי.

לע"נ ציפורה דבורה קרוניץ
בת ר' יוסף הלוי וחנה (יושפה) ז"ל

וַאֲלֵכֶיךָ אֶל־קִי. יי בַּאֲשֶׁר תִּמְוֹתַי אָמוּת, וְשֵׁם אֶקְבֹּר; כֹּה יַעֲשֶׂה ה' לִי, וְכֹה יוֹסִיף כִּי הַמּוֹת, יִפְרִיד בֵּינִי וּבֵינֶךָ. יח וְתֵרָא, כִּי־מִתְאַמְּצֶת הִיא לָלֶכֶת אִתָּה; וְתַחֲדָל, לְדַבֵּר אֵלַיָּה. יט וְתִלְכְּנָה שְׁתֵּיהֶם, עַד־בּוֹאָנָה בֵּית לָחֶם; וַיְהִי, כְּבּוֹאָנָה בֵּית לָחֶם, וַתֵּהֶם כָּל־הָעִיר עָלֶיהֶן, וַתֹּאמְרֶנָּה הִזֹּאת נַעֲמִי. כ וַתֹּאמֶר אֵלַיָּהֶן, אֶל־תִּקְרְאֶנָּה לִי נַעֲמִי: קְרָאן לִי מְרָא, כִּי־הִמְרֵשׁ־דִּי לִי מֵאֹד. כא אֲנִי מִלֵּאָה הִלְכְּתִי, וְרִיקִם הִשִּׁיבֵנִי ה'; לָמָּה תִּקְרְאֶנָּה לִי, נַעֲמִי, וְה' עָנָה בִּי, וְשָׂדֵי הָרַע לִי. כב וַתֵּשֶׁב נַעֲמִי, וְרוֹת הַמּוֹאָבִיָּה כָּל־תֵּה עִמָּה, הַשָּׁבָה, מִשְׂדֵּי מוֹאָב; וְהָמָּה, בָּאוּ בֵּית לָחֶם, בְּתַחֲלַת, קִצְוֵי שְׁעָרִים.

פרק ב

א וּלְנַעֲמִי מוֹדַע לְאִישָׁה, אִישׁ גְּבוּר חֵיל מִמִּשְׁפַּחַת, אֱלִימֶלֶךְ; וְשֵׁמוֹ, בְּעֻז. ב וַתֹּאמֶר רוֹת הַמּוֹאָבִיָּה אֶל־נַעֲמִי, אֵלֶכָה־נָּא הַשָּׂדֶה וְאֶלְקָטָה בְּשִׁבְלִים אַחֵר, אֲשֶׁר אֲמָצֵא־חֵן בְּעֵינָיו; וַתֹּאמֶר לָהּ, לְכִי בְּתִי. ג וַתֵּלֶךְ וַתְּבוֹא וַתִּלְקֹט בַּשָּׂדֶה, אַחֲרֵי הַקִּצְרִים; וַיִּקֶּר מִקְרָה חֲלֹקֶת הַשָּׂדֶה לְבַעֲזוֹ, אֲשֶׁר מִמִּשְׁפַּחַת אֱלִימֶלֶךְ. ד וְהִנֵּה־בְעֻז, בָּא מִבֵּית לָחֶם, וַיֹּאמֶר לְקוֹצְרִים, ה' עִמָּכֶם; וַיֹּאמְרוּ לוֹ, יְבָרְכֶךָ ה'. ה וַיֹּאמֶר בְּעֻז לְנַעֲרוֹ, הֲנֹצֵב עַל־הַקּוֹצְרִים: לָמִי, הַנַּעֲרָה הִזֹּאת. ו וַיַּעַן, הַנַּעֲרָה הֲנֹצֵב עַל־הַקּוֹצְרִים וַיֹּאמֶר: נַעֲרָה מוֹאָבִיָּה הִיא, הַשָּׁבָה עִם־נַעֲמִי מִשְׂדֵּי מוֹאָב. ז וַתֹּאמֶר, אֶלְקָטָה־נָּא וְאֶסְפְּתִי בַּעֲמָרִים, אַחֲרֵי, הַקּוֹצְרִים; וַתְּבוֹא וַתַּעֲמֹד, מֵאֹז הַבֶּקֶר וְעַד־עֵתָה זֹה שְׁבִתָּהּ הַבֵּית, מְעֻט. ח וַיֹּאמֶר בְּעֻז אֶל־רוֹת הִלּוּא שָׁמַעְתָּ בְּתִי,

אֶל־תִּלְכִּי לְלִקֹּט בַּשָּׂדֶה אַחֵר, וְגַם לֹא תַעֲבֹרִי, מִזֶּה; וְכֹה תִדְבָּקִין, עִם־נַעֲרָתִי. ט עֵינֶיךָ בַּשָּׂדֶה אֲשֶׁר־יִקְצְרוּן, וְהִלְכְּתָ אַחֲרֵיהֶן הִלּוּא צִוִּיתִי אֶת־הַנַּעֲרִים, לְבִלְתִּי נִגְעַךְ; וְצִמַּת, וְהִלְכְּתָ אֶל־הַפְּלִים, וְשִׁתִּית, מֵאֲשֶׁר יִשְׁאַבוּן הַנַּעֲרִים. י וַתַּפֹּל, עַל־פָּנֶיהָ, וַתִּשְׁתַּחֲוֶה, אֶרְצָה; וַתֹּאמֶר אֵלָיו, מִדּוּעַ מִצָּאִתִּי חֵן בְּעֵינֶיךָ לְהַכִּירֵנִי וְאֲנֹכִי, נִכְרִיָּה. יא וַיַּעַן בְּעֻז, וַיֹּאמֶר לָהּ הִגִּדְתִּי לִי כָּל־אֲשֶׁר־עָשִׂית אֶת־חֲמוּתְךָ, אַחֲרֵי מוֹת אִישִׁיךָ; וַתַּעֲזֹבִי אֲבִיךָ וְאִמְךָ, וְאַרְצְךָ מוֹלְדְּתְךָ, וַתִּלְכִּי, אֶל־עַם אֲשֶׁר לֹא־יָדַעְתָּ תְּמוּל שְׁלֹשׁוֹם. יב יִשְׁלַם ה', פְּעֻלָּךְ; וַתְּהִי מִשְׁכַּרְתְּךָ שְׁלֵמָה, מֵעַם ה' אֶל־הִי יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר־בָּאת, לְחַסּוֹת תַּחַת־כְּנָפָיו. יג וַתֹּאמֶר אֲמָצֵא־חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנִי, כִּי נִחְמַתְנִי, וְכִי דִבַּרְתָּ, עַל־לֵב שְׁפָחְתְּךָ; וְאֲנֹכִי לֹא אֶהְיָה, בְּאַחַת שְׁפָחְתֶּיךָ. יד וַיֹּאמֶר לָהּ בְּעֻז לָעֵת הָאֵכָל, גִּשְׁי הָלֶם וְאָכַלְתָּ מִן־הַלֶּחֶם, וְטִבַּלְתָּ פֶתְךָ, בַּחֲמִין; וַתֵּשֶׁב, מִצַּד הַקִּצְרִים, וַיַּצְבֹּט־לָהּ קָלִי, וַתֹּאכַל וַתִּשְׁבַּע וַתִּתֵּר. טו וַתִּקֶּם, לְלִקֹּט; וַיַּעַז בְּעֻז אֶת־נַעֲרָיו לֵאמֹר, גַּם בֵּין הָעַמָּרִים תִּלְקֹט וְלֹא תִכְלִימוּהָ.

פרק ד

א ובעז עֲלָה הַשָּׁעַר, וַיֵּשֶׁב שָׁם, וַהֲנֵה הַגָּאֵל עֹבֵר אֲשֶׁר דָּבַר-בְּעֻז, וַיֹּאמֶר סוּרָה שָׁבָה-פֹּה פֶּלְנִי אֶלְמָנִי; וַיֵּסֶר, וַיֵּשֶׁב. ב וַיִּקַּח עֲשָׂרָה אַנְשִׁים, מִזִּקְנֵי הָעִיר וַיֹּאמֶר שָׁבוּ-פֹה; וַיֵּשֶׁבוּ. ג וַיֹּאמֶר, לַגָּאֵל, חֲלַקְתָּ הַשָּׂדֶה, אֲשֶׁר לְאַחֵינוּ לְאַלְיִמְלֵךְ: מִכֶּרֶה נַעֲמִי, הַשָּׁבָה מִשָּׂדֶה מוֹאָב. ד וְאֲנִי אֲמַרְתִּי אֲגִלָּה אֲזַנֶּדָּה לְאִמֹּר, קִנְיָה נִגְדָה הַיֹּשְׁבִים וְנִגְדָה זִקְנֵי עַמִּי אִם-תִּגְאָל גָּאֵל, וְאִם-לֹא יִגְאָל הַגִּידָה לִי וְאֶדְעָה כִּי אֵין זֹלָתְךָ לַגָּאֹל וְאֲנֹכִי אֲחִירִיד; וַיֹּאמֶר, אֲנֹכִי אֲגָאֵל. ה וַיֹּאמֶר בְּעֻז, בְּיוֹם-קִנּוּתְךָ הַשָּׂדֶה מִיָּד נַעֲמִי; וּמֵאֵת רוּת הַמּוֹאָבִיָּה אֲשֶׁת-הַמֵּת, קִנִּיתָ לְהַקִּים שֵׁם-הַמֵּת, עַל-נַחֲלָתוֹ. ו וַיֹּאמֶר הַגָּאֵל, לֹא אוֹכַל לַגָּאֵל לִי פֶן-אֲשַׁחֲיִת, אֶת-נַחֲלָתִי; גָּאֵל-לְךָ אֶתְּהָ אֶת-גָּאֲלָתִי, כִּי לֹא-אוֹכַל לַגָּאֵל. ז וְזֹאת לְפָנַי בִּישְׂרָאֵל עַל-הַגָּאֲלָה וְעַל-הַתְּמוּדָה, לְקַיֵּם כָּל-דְּבָר, שֶׁלֹּף אִישׁ נָעֲלוֹ, וְנָתַן לְרַעְהוּ; וְזֹאת הַתְּעוּדָה, בִּישְׂרָאֵל. ח וַיֹּאמֶר הַגָּאֵל לְבְעֻז, קִנְיָה-לְךָ; וַיִּשְׁלַף, נָעֲלוֹ. ט וַיֹּאמֶר בְּעֻז לְזִקְנִים וְכָל-הָעָם, עֲדִים אַתֶּם הַיּוֹם, כִּי קִנִּיתִי אֶת-כָּל-אֲשֶׁר לְאַלְיִמְלֵךְ, וְאֵת כָּל-אֲשֶׁר לְכָלִּיּוֹן וּמַחֲלוֹן מִיָּד, נַעֲמִי. י וְגַם אֶת-רוּת הַמּוֹאָבִיָּה אֲשֶׁת מַחֲלוֹן קִנִּיתִי לִי לְאִשָּׁה, לְהַקִּים שֵׁם-הַמֵּת עַל-נַחֲלָתוֹ, וְלֹא-יִכְרַת שֵׁם-הַמֵּת מֵעַם אֲחִיו, וּמִשְׁעַר מְקוֹמוֹ: עֲדִים אַתֶּם, הַיּוֹם. יא וַיֹּאמְרוּ כָל-הָעָם אֲשֶׁר-בִּשְׁעַר, וְהַזִּקְנִים עֲדִים; וַיִּתֵּן ה' אֶת-הָאִשָּׁה הַבָּאָה אֶל-בֵּיתְךָ, כְּרַחֵל וְכַלְמָה אֲשֶׁר בָּנוּ שְׁתֵּיהֶם אֶת-בֵּית יִשְׂרָאֵל, וַעֲשֵׂה-חֵיל בְּאַפְרָתָה, וּקְרָא-שֵׁם בְּבֵית לָחֶם. יב וַיְהִי בֵיתְךָ כְּבֵית פֶּרֶץ, אֲשֶׁר-יָלְדָה תָמָר לִיהוּדָה מִן-הַזֶּדֶע, אֲשֶׁר יָתַן ה' לָךְ, מִן-הַנְּעֻרָה, הַזֹּאת. יג וַיִּקַּח בְּעֻז אֶת-רוּת וַתְּהִי-לוֹ לְאִשָּׁה, וַיָּבֵא אֶלֶיהָ; וַיִּתֵּן ה' לָהּ הַרְבֵּי, וַתֵּלֶד בֶּן. יד וַתֹּאמְרֵנָה הַנָּשִׁים, אֶל-נַעֲמִי, בְּרוּךְ ה', אֲשֶׁר לֹא הִשְׁבִּית לְךָ גָּאֵל הַיּוֹם; וַיִּקְרָא שְׁמוֹ, בִּישְׂרָאֵל. טו וַהֲיָה לְךָ לְמַשִּׁיב נֶפֶשׁ, וּלְכַלְכֵּל אֶת-שִׁיבְתְּךָ: כִּי כָלִיתָ אֲשֶׁר-אַהֲבָתְךָ, וַיִּלְדְּתוּ, אֲשֶׁר-הָיָא טוֹבָה לְךָ, מִשְׁבַּעָה בָנִים. טז וַתִּקַּח נַעֲמִי אֶת-הַיֶּלֶד וַתִּשְׁתַּהּוּ בְּחִיקָה, וַתְּהִי-לוֹ לְאִמָּנָה. יז וַתִּקְרָאנָה לוֹ הַשְׁכָּנוֹת שֵׁם לְאִמֹּר, יָלַד-בֶּן לְנַעֲמִי; וַתִּקְרָאנָה שְׁמוֹ עוֹבֵד, הוּא אָבִי-יִשִׁי אָבִי דָּוִד. יח וְאֵלֶּה תּוֹלְדוֹת פֶּרֶץ, פֶּרֶץ הוֹלִיד אֶת-חֲצֹרֹן. יט וְחֲצֹרֹן הוֹלִיד אֶת-רֵם, וְרֵם הוֹלִיד אֶת-עַמִּינָדָב. כ וְעַמִּינָדָב הוֹלִיד אֶת-נַחֲשֹׁן, וְנַחֲשֹׁן הוֹלִיד אֶת-שִׁלְמָה. כא וְשִׁלְמוֹן הוֹלִיד אֶת-בְּעֻז, וּבְעֻז הוֹלִיד אֶת-עוֹבֵד. כב וְעוֹבֵד הוֹלִיד אֶת-יִשִׁי, וַיִּשִׁי הוֹלִיד אֶת-דָּוִד.

טו וְגַם שֵׁל-תִשְׁלֹו לָהּ, מִן-הַצִּבְתִּים; וְעוֹבְדָתָם וְלִקְטָהּ, וְלֹא תִגְעְרוּ-בָּהּ. יז וְתִלְקֹט בַּשָּׂדֶה, עַד-הָעֶרֶב; וְתַחֲבֹט אֶת אֲשֶׁר-לִקְטָהּ, וַיְהִי כְּאִפְּהָ שְׁעָרִים. יח וַתִּשָּׂא וַתְּבוֹא הָעִיר, וַתִּרְאָה חֲמוּתָהּ אֶת אֲשֶׁר-לִקְטָהּ; וַתִּצָּא, וַתִּתֵּן-לָהּ, אֶת אֲשֶׁר-הוֹתֵרָהּ, מִשְׁבַּעָה. יט וַתֹּאמֶר לָהּ חֲמוּתָהּ אִפְּהָ לִקְטֹת הַיּוֹם, וְאִנִּי עֲשִׂיתִי יְהִי מִכִּירְךָ, בְּרוּךְ; וַתִּגַּד לְחֲמוּתָהּ, אֶת אֲשֶׁר-עָשָׂתָה עִמּוֹ, וַתֹּאמֶר שֵׁם הָאִישׁ אֲשֶׁר עָשִׂיתִי עִמּוֹ הַיּוֹם, בְּעֻז. כ וַתֹּאמֶר נַעֲמִי לְכַלְתָּהּ, בְּרוּךְ הוּא לָהּ, אֲשֶׁר לֹא-עֹזֵב חֲסִדוֹ, אֶת-הַחַיִּים וְאֶת-הַמֵּתִים; וַתֹּאמֶר לָהּ נַעֲמִי, קְרוֹב לָנוּ הָאִישׁ מִגָּאֲלָנוּ, הוּא. כא וַתֹּאמֶר, רוּת הַמּוֹאָבִיָּה: גַּם כִּי-אֲמַר אֵלִי, עַם-הַנְּעָרִים אֲשֶׁר-לִי תִדְבָּקִין, עַד אִם-כָּלוּ, אֵת כָּל-הַקָּצִיר אֲשֶׁר-לִי. כב וַתֹּאמֶר נַעֲמִי, אֵל-רוּת כָּלִיתָה: טוֹב בְּתִי, כִּי תִצָּא עִם-נְעֻרוֹתָיו, וְלֹא יִפְגְּעוּ-בְּךָ, בַּשָּׂדֶה אַחֵר. כג וַתִּדְבַּק בְּנְעֻרוֹת בְּעֻז, לְלִקֹּט עַד-כָּלוֹת קָצִיר-הַשְּׁעָרִים, וּקָצִיר הַחֲטִים; וַתֵּשֶׁב, אֶת-חֲמוּתָהּ.

פרק ג

א וַתֹּאמֶר לָהּ, נַעֲמִי חֲמוּתָהּ: בְּתִי, וְלֹא אֲבִקֶּשׁ-לְךָ מְנוּחָה אֲשֶׁר יֵיטֵב-לְךָ. ב וְעַתָּה, וְלֹא בְעֻז מִדַּעַתְנוּ, אֲשֶׁר הָיִיתָ, אֶת-נְעֻרוֹתָיו; הִנֵּה-הוּא, זֹרֵה אֶת-גֶּרֶן הַשְּׁעָרִים - הַלִּילָה. ג וְרַחֲצֵת וְסִכָּתָהּ, וּשְׂמֹתָ שְׂמֵל־תֵּיךְ עַלֶיךָ וַיִּרְדֹּתָ הַגֶּרֶן; אֵל-תִּדְרְעִי לְאִישׁ, עַד כָּלִיתוֹ לֶאֱכֹל וְלִשְׁתוֹת. ד וַיְהִי בִשְׁכָבוֹ, וַיִּדְעָתָ אֶת-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁכַּב-שָׁם, וּבָאתָ וְגִלִּית מִרְגְּלִיתִי, וּשְׁכַבְתָּ; וְהוּא יִגִּיד לְךָ, אֵת אֲשֶׁר תַּעֲשִׂין. ה וַתֹּאמֶר, אֵלֶיהָ: כָּל אֲשֶׁר-תֹּאמְרִי אֵלִי, אֲעֲשֶׂה. ו וַתִּרְדָּה, הַגֶּרֶן; וַתַּעֲשׂה, כְּכָל אֲשֶׁר-צִוְתָהּ חֲמוּתָהּ. ז וַיֹּאכַל בְּעֻז וַיִּשָּׂא, וַיֵּיטֵב לָבוֹ, וַיָּבֵא, לְשֹׁכֵב בְּקִצָּה הָעֵרְמָה; וַתָּבֵא בִלְטָהּ, וַתִּגַּל מִרְגְּלִיתִי וַתִּשְׁכַּב. ח וַיְהִי בַּחֲצִי הַלַּיְלָה, וַיִּחְרַד הָאִישׁ וַיִּלְפַּת; וַהֲנֵה אִשָּׁה, שְׁכַבְתָּ מִרְגְּלִיתִי. ט וַיֹּאמֶר, מִי-אַתָּה; וַתֹּאמֶר, אֲנֹכִי רוּת אֲמַתְךָ, וּפְרַשְׁתָּ כְּנָפְךָ עַל-אֲמַתְךָ, כִּי גָאֵל אַתָּה. י וַיֹּאמֶר, בְּרוּכָה אַתְּ לָהּ בְּתִי הַיִּטְבָּת חֲסִדְךָ הָאֲחֵרֹן, מִן-הָרִאשׁוֹן: לְבִלְתִּי-לָכֶת, אַחֲרֵי הַבַּחּוּרִים אִם-דָּל, וְאִם-עָשִׁיר. יא וְעַתָּה, בְּתִי אֵל-תִּירָאִי, כָּל אֲשֶׁר-תֹּאמְרִי, אֲעֲשֶׂה-לְךָ: כִּי יוֹדַע כָּל-שָׁעַר עִמִּי, כִּי אֲשֶׁת חֵיל אַתָּה. יב וְעַתָּה כִּי אֲמַנֶּם, כִּי אִם גָּאֵל אֲנֹכִי; וְגַם יֵשׁ גָּאֵל, קְרוֹב מִמֶּנִּי. יג לִינִי הַלַּיְלָה, וַהֲיָה בְּבִקְרָא אִם-יִגְאָלְךָ טוֹב יִגְאָל, וְאִם-לֹא יִחַפֵּץ לַגָּאֵלְךָ וְגָאֲלִיתִיךָ אֲנֹכִי, חִי-ה'; שְׁכָבִי, עַד-הַבֹּקֶר. יד וַתִּשְׁכַּב מִרְגְּלוֹתָהּ, עַד-הַבֹּקֶר, וַתִּקַּם, בְּטָרֶם יִכִּיר אִישׁ אֶת-רַעְהוּ; וַיֹּאמֶר, אֵל-יְוֹדַע, כִּי-בָאָה הָאִשָּׁה, הַגֶּרֶן. טו וַיֹּאמֶר, הִבִּי הַמִּטְפַּחַת אֲשֶׁר-עָלֶיךָ וְאַחֲזִי-בָּהּ וַתִּנְאֹחַ בָּהּ; וַיִּמַּד שֵׁשׁ-שְׁעָרִים וַיִּשֶׁת עָלֶיהָ, וַיָּבֵא הָעִיר. טז וַתְּבוֹא, אֶל-חֲמוּתָהּ, וַתֹּאמֶר, מִי-אַתָּה בְּתִי; וַתִּגַּד-לָהּ אֵת כָּל-אֲשֶׁר עָשָׂה-לָּהּ, הָאִישׁ. יז וַתֹּאמֶר, שֵׁשׁ-הַשְּׁעָרִים הָאֵלֶּה נָתַן לִי: כִּי אֲמַר אֵלִי, אֵל-תְּבוֹאִי רִיקָם אֶל-חֲמוּתְךָ. יח וַתֹּאמֶר, שְׁבִי בְּתִי, עַד אֲשֶׁר תִּדְעִין, אֵיךְ יִפֹּל דְּבָר: כִּי לֹא יִשְׁקֹט הָאִישׁ, כִּי-אִם-כָּלָה הַדָּבָר הַיּוֹם.

